

[Søren Olesen.]

meget vanskeligt for sådan et par mand at dokumentere, at de har tilstrækkelig sagskundskab og råder over sagkyndig arbejdskraft, idet det jo i det hele taget er sådan, at man indenfor det erhverv endnu må forsøge sig frem. Jeg tænker på, at man for ganske få år siden begyndte at konservere blæksprutter; da måtte man forsøge sig frem med, hvordan disse mærkelige dyr skulle behandles for at kunne blive til en forholdsvis lækker spise. Man må være noget forsigtig med den slags bestemmelser om, at de vedkommende på forhånd skal råde over tilstrækkelig store lokaler og tilstrækkelig sagkyndig arbejdskraft, fordi de nye virksomheder ikke kan dokumentere, at de råder over dette, idet de ofte begynder under små forhold. At de hygiejniske forhold skal være i orden, kan vi jo stille krav om, men derudover må man passe på ikke at stille krav, som lægger nye virksomheder hindringer i vejen.

Foruden de specielle bemyndigelser til ministeren, som hjemles i §§ 24, 33 og 39, indeholder § 42 en hel del almindelige bemyndigelser, som forsåvidt er gentagelser af det, der står i de tidligere paragraffer, men man må forstå det sådan, at § 42 giver ministeren ret til udover de bemyndigelser, som der er i de andre paragraffer, at foretage nye foranstaltninger, gennemføre nye bestemmelser angående disse forhold, som ellers er nærmere fastlagt i de forskellige paragraffer. Også det mener jeg er lidt farligt, for vi ved ikke, hvad vi dermed giver ministeren bemyndigelse til; det skulle egentlig være nok, når der i de enkelte paragraffer er fastsat de bemyndigelser, der gives med hensyn til det sundhedsmæssige og med hensyn til forhandlingen og omsætningen.

Endelig er der den bestemmelse, som også flere af de ærede ordførere har været inde på, der findes i § 42, sidste stykke, som omfatter de såkaldte dambrug, hvor der opdrættes fisk og fiskeyngel. Også disse virksomheder er begyndt i det små, og her gælder det samme som om konservesindustrien, at man naturligvis må sikre sig, at der ikke lægges nye virksomheder hindringer i vejen.

Der er i ministerens skriftlige fremsættelse af dette lovforslag nogle interessante oplysninger om disse dambrug. Det oplyses,

at der ved ministeriets mellemkomst er opnået overenskomst om en mindstepris for eksport af damørreder, og det begrundes med, at man fra amerikansk side har talt om dumpingpriser eller ubillig konkurrence. Her er netop et punkt, hvor jeg med henblik på trustloven, som vi i disse dage har forhandlet om, mener der er grund til at være på vagt. Hvis der nu opstår nye dambrug, hvis indehavere ikke er medlem af brancheforeningen og ikke har tiltrådt disse mindstepriser, vil det så betyde, at sådanne dambrug ikke kan få autorisation? Vi kan jo nemlig blive narret her. Hvis vi opretholder høje priser af hensyn til Amerika, men priserne så måske går ned i andre lande, sakker vi agterud i konkurrencen; nye brug kan ikke oprettes, og en skønne dag er det gået tilbage med dette erhverv, som jo har haft en ret stor opblomstring og har hjembragt fremmed valuta i betydeligt omfang.

Jeg mener derfor, at dette sidste stykke i § 42 bør underkastes en særlig omhyggelig udvalgsbehandling, så det i hvert fald sikres, at loven ikke kommer til at virke som en hindring for oprettelse af nye dambrug, og at der ikke kommer til at foreligge sådanne prisaftaler, at det måske i den sidste ende kan skade afsætningen. Vi må jo huske, at man i Amerika ikke alene ønsker at sikre de hjemlige virksomheder mod ubillig konkurrence, men at man også der har en trustlovgivning, som forbyder aftaler, så man kan komme i konflikt med den amerikanske trustlov, hvad der naturligvis ikke er tilsigtet.

Jeg skal slutte med at udtale, at retsforbundet ikke er modstander af en fornuftig samfundsmæssig kvalitetskontrol, men vi vil meget gerne have disse spørgsmål overvejet, inden vi tager endelig stilling til lovforslaget.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg takker alle de ærede ordførere for deres venlige omtale af lovforslaget og for deres tilslutning til de principper, der er nedlagt i det. Da jeg forstår, at der skal være udvalgsbehandling, hvad jeg naturligvis ikke kan have det fjerneste imod — jeg skal være villig til at medvirke til det bedst mulige resultat — vil jeg finde det rimeligt ikke at gå altfor meget ind på de enkeltheder, der her har været på tale, men jeg